

PĚDSTAVTE SI ĀĀZEK

NedĀle, 26 Ānor 2023

KrĀisnĀ dozatova usmaĀenĀ obalovanĀ ĀTMĀ-zek... Podle vaĀĀ- chuti buĀ neodolatelnĀ ĀĀĀvavnatĀ z vepĀTMovĀ nebo naopak lĀĀkavĀ kĀTMupavĀ z kuĀTMecĀ-ho prsĀĀka. PĀTMedstavujete? Pokud ĀTMĀ-zky nejĀ-te, tak mĀĀte smĀlu, h dokonalĀ. MinulĀ pĀĀitek odpoledne jsem se vracel z prĀice a v podchodu pĀTMed vestibulem metra jsem je potkal. MladĀ dĀ-vka s dlouhĀm copem mĀĀla pĀTMes bundu obleĀenou zĀstĀru, jakou nosĀ-valy sluĀky za prvnĀ- republiky a na bĀ-lĀ Āepci na hlavnĀ jĀ- zĀĀTMilo vyĀĀitĀ slovo ĀĀzsvatba.Ā Vedle nĀ- stal vysokĀ mlĀĀdenec, kterĀmu z porozepnutĀ vykukovalo komornickĀ sako a bĀ-lĀĀ koĀĀile s motĀĀlkem.

Oba tĀTMĀ-mali v rukou po velkĀm cibulĀĀkovĀ talĀ-ĀTMi, plnĀm maliĀkĀĀch ĀTMĀ-zeĀkĀ, dĀ-vka kuĀTMecĀ-ch a mlĀĀdenec vepĀTMovĀĀch. V ĀTMĀ-zcĀ-ch byla napĀ-chanĀĀ dĀTMevĀnĀĀ pĀĀĀĀĀka, aby je bylo jak vzĀ-t, aniĀ by se ĀlovĀk umastil.

ĀĀPane, udĀlejte nĀĀm radost a vemte si od nĀĀs ĀTMĀ-zek buĀ kuĀTMecĀ- nebo vepĀTMovĀĀ,Ā oslovila mĀĀ dĀ-vka, kdyĀĀ jsem je mĀĀ-jel. PĀTMi slovĀ ĀĀkuĀTMecĀ-Ā posunula svĀĀ talĀ-ĀTM blĀ-Ā ke mnĀ, pĀTMi slovĀ ĀĀzvepĀTMovĀĀĀ tak uĀĀinil mlĀĀdenec.

ĀĀA kolik to stojĀ-?Ā Zeptal jsem se zblbnut komerĀnĀ-m pojetĀ-m ĀĀivota a nevĀĀTMe, ĀĀe by mohl nĀĀkdo jenom tak mĀĀ-nix tĀĀrnix rozdĀĀvat nĀĀco na veĀTMejnosti zadarmo a bez vedlejĀĀ-ch zĀĀmĀ.

ĀĀNic, jen si klidnĀĀ posluĀte,Ā odpovĀĀĀla dĀ-vka s ĀsmĀĀvem a pĀTMistrĀĀila mi svou krmi aĀĀ pod nos.

ĀĀTo je od vĀĀs milĀĀ, ale jĀĀ si dĀĀm od vaĀĀjeho kolegy, vepĀTMovĀĀ mĀĀm nejradĀĀĀi, dĀĀkuju moc,ĀĀĀ ĀTMekl jsem a vzal jeden z ĀTMĀ-zeĀkĀ z komornĀ-kova talĀ-ĀTMe. Ukousnul jsem jen maliĀkĀĀ sousto, aby mi ta miniaturnĀ-lahĀĀdka aspoĀĀ chvilku vydrĀĀela. ĀĀHmmm, je vynikajĀĀ-cĀ-,ĀĀĀ dodal jsem a mlĀĀdenec se uklonil.

AvĀĀjak ani tahle boĀĀskĀĀ mana mĀĀĀ nedokĀĀzala hned na prvnĀ- dobrou zbavit vĀĀudypĀTMĀ-tomnĀĀho komerĀnĀ-ho pohledu na svĀĀt, a v hlavĀĀ mi uzrĀĀĀ otĀĀzka. LeĀĀ nebylo mi dĀĀĀno ji poloĀĀĀit, neb okolo dvojice prochĀĀzeli dalĀĀĀ- lidĀĀ a dĀ-vka s mlĀĀdencem se museli vĀĀnovat jim. Poodstoupil jsem tedy a na chvilku se pĀTMepnul do role pozorovatele.

ĀĀJa magu vzjat' vsjo?ĀĀ Utrousila hodnĀĀ nahlas panovaĀnĀĀ s nezamĀĀnitelnou ruskou dikĀ- jakĀĀsi vĀĀrznĀĀ nalĀ-ĀenĀĀĀ dĀĀĀma. UĀĀ, uĀĀ se chystala otevĀTMĀ-t rozmĀĀrnou kabelu a zvrhnout do jejĀĀch ĀĀtrob celĀĀ obsah mlĀĀdencova cibulĀĀkovĀĀho talĀ-ĀTMe vĀĀetnĀĀ nĀĀĀkolika opuĀĀtĀĀnĀĀch pĀĀĀĀĀĀĀ, kterĀĀ tam odloĀĀĀili pĀTMedchozĀ- lidĀĀ.

ĀĀAle kdepak, jen jeden ode mĀĀĀ jeden od vĀĀry,ĀĀĀ zabrĀĀĀnil jĀ- v jejĀĀm ĀĀmyslu mlĀĀdenec, a dluĀĀno dodat, ĀĀe jeho ĀsmĀĀv byl tentokrĀĀĀt ponĀĀkud nakyslĀĀ. DĀĀĀma si odfrkla, popadla po jednom kousku z kaĀĀdĀĀho talĀ-ĀTMe rovnou za trojbal, aniĀĀ by se obtĀĀĀovala s pĀĀĀĀĀĀĀ, ĀĀoupla si to do kabely a zmizela v davu.

ĀĀAlojz, vĀĀĀĀ pĀTMece, ĀĀe nesmĀĀĀĀ smaĀĀenĀĀ, copak jsi na to

zapomněl? Odtáhla od cibulíku jakási paná- v dáchodovám vku na posledná- chvá-li ruku svého manžela.

Žaspo tenhle nejmenš-.

Ne! Chceš snad dostat druhé infarkt?

Jak byl její- mu zprvu natějen, tak v ten moment splasknul jako propchnutá baln a rezignovaně pokrčil rameny.

Pokajte, páece, zarazila dávka dvojici, která se u chystala odejít. Sáhla do tašky, kterou měla položenou vedle sebe, vytáhla menš- cibulíkovou talní s pář sláouce se tvářím-cá-mi jablky a nabídl jim z něj.

Dákujeme, jste hodná, posloužila si paná- a dodala:

Alojz, tohle je zdravé, vem si taky. Pan Alojz opatrně natáhl ruku, nedávěivá uchoпил nejmenš- kousek ovoce za opku, strčil si ho do kapsy od kabátu a rozloučil se: Tak teda dá-k, hezkej den. Vida, měl jsem se, mladě pář pamatoval i na nemasové.

Konečně byl chvíli klid, já do vákal své ž-zek a položil dá-vce s vyjitím slovem žsvatbae na epci otázkou, která mě prve napadla: Tohle je od vás milé, ná- dá-íte reklamu, asi na nějaký catering k promoci-m, svatbám, a podobně?

Kdepak catering, ale s tou reklamou máte pravdu, on vám to Petr vysvětlí, odpověď dá-vka a obdivně pohlédla na mládence.

Mládenc vzal volnou rukou dá-vku okolo ramen a podával se mi pá-mo do oá-: Takhle si to myslí- skoro každě, kdo se zeptá a já se tím lidem nedívám. Ale my se zatím bereme, dneska se tímhle zpěsobem louč-me se svobodou a dá-íte reklamu na jítá-stá-.

Žejmá chtějí je-ť- něco dodat, ale dá-vka mu skočila do eá-: Každě, kdo si od nás vezme ž-zek nebo jablko, páinese sobě i nám dvěma malou ápetiáku á-ť-á-stá-. A vemte si na cestu je-ť-á jeden ode mě.

Dě-ky, to je krásné. Tak a se vám dá- a vydrá-te spolu napoáid, e vypravil jsem ze sebe páekvapeně, konečně pochopiv celou hru slušky s komornkem. Posloužil jsem si od dá-vky kuáecá-m ž-zkem a letmým pohledem zavádl o její- postavu. Měla páesná- taková báicho, u kterého nedokážete poznat, zda je jeho majitelka má-ko pámi tále nebo jestli nosí- pod srdcem nově život.

Má-á- vzá-t tá-ovi na veer domá-? Zaslechl jsem za sebou u cestou k jezdá-cá-m schodám. Zastavil jsem se a je-ť-á jednou otočil své pohled na scénu ve vestibulu. Stála tam mladá paná- s malým klukem, oba ukovali ze své ch ž-zká- na ápej-á-ch a kluk se doáadoval porce pro svého tatá-nka. Dá-vka sehrála s mladou paná- krátkou pantomimu, pak znovu sáhla do tašky u nohou a vylovila z ní- impregnovaně svaínová pytlá-k. Vložila do něj ž-zek z talní-é své mládence a se sotva znatelnou áklonou ho podala klukovi do ruky.

Jezdá-cá- schody má- zvolna sná-ely dolá- na nástupí-ť-á a já mě- najednou navzdory celému poná-kud uhonám-ému pracovná-mu tá-dnu pá-jemně pocit. Banálně- páhoda. Opravdu banálně-? Spá-á- vě-jíme-á- a pro ně- koho má-á- stá-á- uvá-á-itelná-.

Představil jsem si ž-zek. Vlastně dva. Napřed je usmá-á-m na pá-nvi, pak první- kuáecá- naloá-á-m na talní-é své Soná- a druhé- vepá-ová sobě. S chutí- se do nich zakousneme a budeme pá-itom onomu neznámému mladému pá-ru pá-ť-á, aby jim manž-á- vydrá-elo nejmá-á- tak dlouho jako nám dvěma. JAN PRA-á-K,

psÅ¡ino pro
blog idnes.cz